

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Hvørt av sínum

Eg eri vordin 70, tí eg havi sett mær fyrri: ongatið at roykja, meðan eg sovi, ongatið ikki at roykja, meðan eg vaki, og ongatið at roykja meira enn 1 sigar í senn. (Mark Twain)

TAD ER VERUNLEIKI

at so skjótt sum skræll kom á saltmónopolid, kom rotinskapurin fram: Saltprisurin, ið var 120 kr., fór niður í 85 kr. tonsið.
at lögmaður og landsstýrisliðið í dag hava ásanuð, at bert javnaðarleiðin ber á mál í samband við endurnýggjan fiskiflotans.
at 14. sept. sum ósannindisberari — 9 mánaðar undan vali — hevur sligið allar rekordir í føroyskari blaðskrivning.

Russar siga bart út, at teir verða teir fyrstu upp á mánan, og at tað verður skjótt. Í Paris selja teir longu grundstykki á mánanum, og í Tokio ferðaseðlar. Leiðin er 385 000 km. long. Ljós-íð hevur 1 sekund um ferðina — ein rakett 113 tímar. Tyngdarmegin á mánanum er 1/6 av tyngdarmegini á jorðini. Vegar tú 150 pund á jorðini, vegar tú bert 25 pund á mánanum. Baðidrakt og regnfrakki eru óneyðug til ferðina, tí á mánanum eru eingi hæv, eingir sjógvar, ongur áir, eingi skyggi og einki regn. — Men fjallini eru 7 000 m hog.

Ferðin er frálik fyrri nervaveik fólk. Á mánanum er einki óljóð, tí har er einki luftlag, ið neyðugt er fyrri at flyta ljóðbylgjur.

Men annars verður ferðin einki spennandi, av tí at uppi á mánanum er einki jivandi liv, og hvørki gull, uran ella aðrir dýrgripir eru at finna í mána-jorðini.

Uppskot javnaðarmanna um endurnýggjan skipafloans kom longu í 1943. Hvørki áður ella seinri er nakað uppskot komið fram, sum bert nærrindis tolir sammeting. Hetta er størsta uppskot, ið nakrantíð er borið fram á tingi; tað umfataði nevniliga eisini nýskipan av landbúnaðinum eins og allar vinnulivstættir á landi.

Sambands- og fólkaflokksmenn hava ongatið havið nakað verunligt endurnýggjanuppskot. Tjóðveldisflokkurin er nú komið við einum; men henda partvís „avskrivin“ av javnaðaruppskotinum luttar í stórum, av tí at uppskotið saknar eitt verunligt peningaligt grundatlag. Javnaðaruppskotið aturimóti visir

á, hvussu peningurin verður at fáa til vegar:

1. við útlendskum lánnum so langt sum gjørligt,
2. við at landið ger seg til harra yvir teirri innlendsku peningaorkuni og
3. við at landinum verða tryggjaðar miljóninntøkur í samband við endurstovnan Landshandilsins, sum verður at hava einkarsølu av olju, kóli, útgerðarvorum, neyðsynjarvorum, tabbaksvorum, el-útgærd, radioútgærd, skreytlutum og øðrum vorum.

BARNAMATUR

Ein dagin, Óli var komið aftur av seiddabergi, varð hann spurður, hvussu nógv hann hevði fingið. Óli svaraði: Eg fekk 2 ferðir so nógvur seiddir sum reyðfiskar, men um eg hevði fingið 6 reyðfiskar aftrat, so hevði eg havt tvífalt so nógvur reyðfiskar, sum eg hevði havt seiddir. Hvussu nógv fekk hann av hvørjum?

5 spurningar

1. Hvussu nógv kostar ein vanlig telefonsamtala til Íslands?
2. Hvør er landbúnaðarráðharri í Føroyum?
3. Hvat er longsta vegastrekki í Norð-oyum?
4. Hvør er minsta kommunan í Føroyum?
5. Hvussu nógv er klokkið okkara fremri enn sólin?

(Svar aðrastaðni)

veitst tú

- at tað í Sovjet-republikkin Azerbejdjan finnast 490 fólk, ið eru yvir 90 ár — harav 1, sum er 155, 1 149 og 1 147 ár.
- at amerikski prædikumaðurin, Billy Graham er vordin biðin um at vera hovudsleikari sum prestur í nýggja Paramount-filminum: „Um hitt komandi kongarikíð.“
- at ein vatnhestur vegar umleið 3 000 kg og at hann etur 200 kg av grasi og øðrum vøkstrum um dagin.
- at undir vanligum kossi verður trýstið munn móti munn 4,5 kg — serliga góðum kossi 12 kg.
- at undir einum vanligum kossi hækka pulsløgini úr 72 upp í 90 um minuttin.
- at undir einum kossi kunnu lætt verða fluttar 100 000 basilur frá munn til munn.
- at Gladstone gjørdist bretscur forsætisráðharri, tá hann var 83 ára gamalur.

„EINSAMALLUR av øllum flokkum hevur tjóðveldisflokkurin bent á leiðina til tess at endurnýggja skipafloann.“

(14. sept.)

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Í 1944 høvdu javnaðarmenn uppskot á tingi um hesa somu endurnýggjan. Fyrst nú — 14 ár aftaná og 289 dagar undan vali — hava tjóðveldismenn funnið upp á „skriva av“ ein part av hesum uppskoti.

ALKOHOL: Einasti fíggingi, ið menniskjuni hava lært at elska.

STUDENTASTØÐAN

Í hesum dogum hevur verið skrivað og talað nógv um studentaskúla landsins. Her skal verða tikið undir við D. J. Sørensen og „Studentinum“ í Dagblaðnum nr. 2 í ár.

Orð teirra eiga at verða tikið til umhugsunar av øllum rottum børnum landsins. Av teirri orsök skal her ikki greiðast nærri frá víðurskiftum skúlan. Eg vil bert vísa á, at ein studentur ikki stendur við endilíggjum prógvi í hondini, tá hann er liðugur við studentaskúlan. Hann hevur tá bert fingið loyvi at lesa við teir lærda skúllarnar aðrastaðni. Var tað gálið gjørt av foroyingum, um teir royndu at fáa eina deild av lærda háskúlanum fluttað til Føroyar? Eg spyrji bert og vænti ikki at fáa ábreiðslu fyrri spurning mín. Kanska onkur sigur, at hetta gongur sær sjálvum ímóti. Ja, tað kann vera, men hvussu nógvir foroyingar fara ikki til Danmarkar at læra? Hvussu nógvir teirra koma aftur og útinna nyttuverk í tí landi, sum hevur greitt peningavíðurskifti teirra, sum alt teir hevur upp til tað, teir eru, og sum eigur hitt verunliga grundarlagið undir lærdómi teirra? Tíverri alt ov fáir. Teir verða at hyggja sær eftir eini ungum í Danmark og vanligt er, at kvinnutokkin sigrar yvir kærleikanum móti fosturlandinum; teir festa búgv í Danmark, og hetta nýggja móðurland teirra fær alt teirra. Føroyar, neyðars land, má bera útreiðslurnar, men fær einki aturfryi.

Vit hava ikki ráð til at missa henda lærda ungdóm. Vit mugu gera alt fyrri at fá hann at verða í Føroyum. Kann vera, onkur heldur, at vit tá bert fáa lært fólk í landinum. So er, men ímillum teirra finna vit kanska ein ella fleiri, sum kunnu fora frælsisskap vár framá. Er tað vert at missa hann? Hava vit ikki ráð at missa hin lærda ungdóm, var tað so ikki eitt uppskot — og samstundis ein fyrirspurningur — at vit í Føroyum finga eina deild av lærda háskúlanum?

Tað er ógjørligt, heldur onkur, men eitt gamalt føroyskt orðatak sigur: Tað kostar einki at roynd.

filius patriæ.

Svar: 1. 27,00 kr. 2. O. J. Jensen 3. Strond-Oyri 8 km. 4. Saksunnar 5 27 min.

ÍTRÓTTUR FØROYA

„At fremja tana ítrótt við gaman, smu styrkir liv og hund“, soleiðis syngur skaldid.

Ja, teir gomlu logdu dent á, at ein

var kvikur og ítróttaligur. Nógv lond hava gjørt stórløp í ítrótti, men hjá okkum tykist ikki vera hugur til tess. Teir rógva kapp, spæla bæði fót- og hondbólt, sigur onkur. Tað gera teir, men sig mær, hvør er føroyameistari í at renna, loypa, svimja o.s.fr.? Eingin. Er hetta ikki ov gálið? Eiga vit ikki at skipa eina ítrótt, sum skapar áluga millum tey luttakandi, áskoðarar og øll ítróttahugaði fólk? Øll lond hava síni meistarakapp. Lat okkum eisini fáa eina slíka ítrótt! Vit eiga ítróttarfólk eins væl og nakar annar, men hjá mongum verður hugurin køvður longu í uppaligini, av tí at hann ongan trivnað fær. Eisini hava vit ov mikil av ítróttarfólk, sum ikki eru eins og ítróttarfólk aðrastaðni. Ofta sær ein — til tær ymsku stevurnar — menn fara við posa á baki, og í posanum liggur ein brennivísskassi — nakað, øll lond royna at halda frá ella beinleiðis nokta ítróttarfólkini.

Vit hava í S.F., so eg fari á henda hátt at venda meg til teirra og spyrja, 1. hví hava vit ikki meistarakapp í teim ymsu ítróttargreinunum? 2. hví eru ítróttarfólk landsins ikki fráhaldsfólk yvirhøvdur eins og aðrastaðni? og 3. hví verður einki gjørt fyrri at bota um hesa vána støðu ítrótt landsins?

filius patriæ.

MILLUM UNGFÓLK

Anna hevði gjørt seg til at fara í grindadans, men hon gjørdist so lin aftan á ferðina, at tað ikki var liðið langt út á kvøldið, fyrr enn hon mátti sleppa sær til songar. Tað legði hon nú ikki stórvegis í, tí hon vitsti gott, at í Klaksvík var dansur fleiri kvøld um vikuna.

Eini tvey kvøld seinri helt hon avstað. Kavi var, so hon klæddi seg væl, smurdi seg ikki so litið og so avstað. Tað var ikki nógvu dansur at hoyra, tá ið hon kom inn í dýrnar í Atlantis bio. Hó, tað mundi vera tað, at tey hvíldu. Hon greiddi sær, trampadli kavan av sær og togaði sokkarnar upp. So lat Anna hurðina upp og fór inn í dansihöllina. Jú, har var ein rýrnar av fólk — næstan bara mannafólk. Konufólkini vóru kanska ikki komið, helt Anna. Høllin var stúgvandi full. Framman fyrri maunamúgvuni — við eitt borð sat maður við stórum hornbrillum og vavdi í nøkrum pappír. Við borðið sat ein vakur ungur drongur og skrivaði í eina stóra bók. Vøð liðina av honum prúður maður við stórum svørtum skeggi og enn ein fjórði maður. Jú, Anna ánaði beinanvegin, hvat tað var. Orkestrið, sum spældi til dans.

(Næstu ferð: Anna á grannastevnu)

— SKEMT —

Ein lærarinna greiddi børnunum frá, hvussu stóra umsoorg foreldrini høvdu fyrri teimum — hvussu tey royndu at xerja børnini móti øllum óndum. Men, segði hon — og hugaði um sjúkum og tilíkt — tað er okkurt ílt, foreldrini ikki kunnu verja børnini móti.

— Kann nakar siga mær, hvat tað er?

Petur rættir hondina upp beinanvegin:

— Skúlanum!